

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Π. Κ. ΔΟΥΛΗΓΕΡΗΣ
ΑΡΧΙΜΑΝΑΡΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ
Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἕως 1 Ἰουλίου
Ἐσωτερικοῦ δρ. 6.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8.

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΜΙΧ. Ι. ΓΑΛΑΝΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπιστολαὶ πρὸς ὀρθόδοξον χριστιανὴν γυναῖκα Ἐπιστολὴ Β' περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ὑπάρξεως.—Διατί ἐλαττώνονται οἱ γάμοι τὰ διάφορα αἴτια· Α' αἴτια ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν, τὸν ἢ προικουχία.—Ἐἶνε Θεὸς, ποίημα ὑπὸ Κρουσταλλίας Δασκαλοπούλου.—Ἐὐαγγελικὸν κήρυγμα Παναρέτου Χ. Δουληγέρη μόνον ἐν τῷ Χριστῷ εὐρίσκομεν τὸ ζητούμενον ἀγαθόν.—Ἄλλου καὶ ἐδῶ.—Ποικίλα.—Ἀποστολὰ καὶ Ἐὐαγγέλιον.—Κήρυγμα τῆς Ἀναπλάσεως.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β'.

Περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ὑπάρξεως.¹

Κυρία! Ἐπειδὴ ἡ πρώτη ἀλήθεια, ἐφ' ἧς πρέπει νὰ στηριχθῆτε τὴν ἀναγραφὴν τῶν τέκνων ὑμῶν, εἶνε ὅτι ὑπάρχει Θεὸς Δημιουργὸς καὶ Κύριος πάντων, νομίζω ὅτι ἔχετε καθήκον νὰ διαφωτισθῆτε εἰς αὐτὰ ταῦτα, ἀρχομένη ἀπὸ γνώσεων ἀπλῶν ἐκ τῆς πείρας ἐξαγομμένων.

Ἐχετε κατοικίαν, θὰ ἔλεγον αὐτοῖς παραδείγματος χάριν, ἀλλ' ἡ κατοικία αὕτη δὲν εἶνε σωρὸς ἀμορφος ἐκ λίθων τυχαίως συνηθροισμένων. Εἶνε οἰκοδομὴ διασκευασμένη οὕτως, ὥστε ἕκαστον τῶν μερῶν αὐτῆς ἔχει τὸν σκοπὸν καὶ τὴν χρησιμότητά αὐτοῦ. Ὅτι εἴπη τις ὅτι τὰ θεμέλια δὲν ἐτέθησαν διὰ τὴν στερέωσιν τῆς οἰκοδομῆς, ὅτι αἱ θύραι δὲν ἔγειναν διὰ τὴν εἰσοδὸν, καὶ τὰ παράθυρα διὰ τὸν φωτισμὸν αὐτῆς;

1) Σ. Σ. Δημοσιεύοντες τὸ πρῶτον μέρος τῆς πρὸς χριστιανὴν γυναῖκα Β' ἐπιστολῆς, ἣν ἐπεμψεν ἡμῖν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Αἰτωλοακαρνανίας καὶ Παρθενίας, ἐκφράζομεν αὐτῇ τὴν βαθύτατην εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὸ ὅτι προσφέρει εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας δημοσίευμα ἔξοχον καὶ ἐποικοδομητικώτατον. Καὶ διὰ τὴν μεθοδικότητα καὶ διὰ τὴν σαφήνειαν καὶ διὰ τὸ κάλλος τοῦ λόγου πάντα εὐμενῆς κρίσει ὑπερεβί τῆς ἀξίας τῆς ἐπιστολῆς. Τὸ δεύτερον ἰδίᾳ μέρος εἶνε ἀπαράμιλλον.

Ὅτι ἀρνηθῆ ὅτι ἕκαστον πρᾶγμα προᾠρίσται διὰ τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον σκοπὸν, ὅτι τὸ σχέδιον τῆς οἰκοδομῆς κατὰ τὸ σύνολον καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ συνεδυάσθησαν ὑπὸ σοφοῦ ἀρχιτέκτονος; Ἄλλ' ἐὰν διὰ τὴν κατοικίαν ταύτην, διὰ πᾶν ἔργον χειροποίητον χρειάζεται ὁ διανοοῦμενος, διὰ νὰ σχεδιάσῃ τὰ μέρη καθ' ἕνα ἕκαστον ἔχει προορισμὸν, πολλῶ μᾶλλον δικαιούμεθα νὰ εἰπωμεν τοῦτο περὶ τοῦ συμπαντος. Ἡ τάξις ἢ ἐν αὐτῷ ἐπικρατοῦσα καὶ βιβαίουσα ἀναγκάτως ἀπαιτεῖ τὴν ὑπαρξίν ὄντος εἰς ἄκρον διανοητικοῦ, ὅπερ ἐσχεδίασε καὶ ὤρισε τὴν θεομαστὴν ταύτην τάξιν. Ἄρα γε ἄνευ σκοποῦ καὶ τέλους, ἦγουν τυχαίως, ἐτέθη ὁ μέγας φωστὴρ τῆς ἡμέρας εἰς τὴν μᾶλλον ἀρμόζουσαν ἀπόστασιν ἐν τῷ στερεώματι ἐπ' ἐπεργασίᾳ τῆς κατοικοῦμένης γῆς; Ἄρα γε ἄνευ σκοποῦ καὶ τέλους ἢ σελήνη, ἀναπληροῦσα τοῦτον ἐν μέρει τῆς νυκτός, χρησιμεύουσα διὰ ἄλλα τέλη, ἔρχεται καλύπτουσα ἡμᾶς μὲ τὸν σκιερὸν πέπλον αὐτῆς; Ἄρα γε ἄνευ σκοποῦ καὶ τέλους οἱ βόρειοι τόποι, ἐν εἰς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ νύκτες εἶνε μεγάλαι, φωτίζονται ὑπὸ φάτων οὐρανίων; Ἄρα γε ἄνευ τινὸς σκοποῦ καὶ τέλους ἡ γῆ περιστρέφεται καὶ παρουσιάζει εἰς τὸν ἥλιον κατὰ περιόδους τὰ δύο ἡμισφαίρια αὐτῆς, ὅπως οἱ δύο πόλοι δέχωνται τὰς διαφορὰς ἐπιδράσεις αὐτοῦ;

Πῶς ἐν ᾧ οἱ φιλόστοργοι γονεῖς μετὰ πολλῆς μερίμνης προμηθεύονται τοῖς τέκνοις τὰ μᾶλλον κατάλληλα αὐτοῖς φαγητὰ πρὸς διατροφήν, καὶ πρὸς τοῦτο εὐρίσκονται εἰς κίνησιν ἀδιάκοπον, πῶς ἡμεῖς δυνάμεθα, Κυρία, νὰ πιστεύσωμεν ὅτι μηχανικῶς διεξάγονται τὰ ἀνθρώπινα ἄνευ σκοποῦ, ἄνευ αἰτίου, χωρὶς μεσολαβήσεως τοῦ Κτίστου τῶν ἀπάντων, ὅστις εἶνε παντοδύναμος, πάνσοφος καὶ πανάγαθος, ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς ὀρωμένης φύσεως στρώνεται περ' αὐτῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν διὰ τὰ ἐμφυχα ὄντα, ἐκάστη δὲ ὥρα τοῦ ἔτους παρουσιάζει ἡμῖν ἄνευ θέλης διατάξεως νέα θεύματα, νέα εὐεργετήματα, καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα καὶ τὰ ὄνικτὰ αὐτὰ παρουσιάζουσιν ἡμῖν ὡσαύτως τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν καὶ προσφέρουσι πλοῦτη ἀπειρα;

Πῶς ἔργον τύχης εἶνε πᾶν ὅ,τι βλέπομεν εἰς τὸν κόσμον, τὸν πιστὸν τοῦτον σύντροφον τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὸν ἴσον

ναίκα και τόσον χρήμα. "Η, μάλλον είπειν, κάμνει ως εξής την διατίμησιν του έαυτού του· αξίζω τόσον χρήμα, ως παράρτημα δὲ ἀναγκαῖον θά φθορωθῶ και μίαν γυναίκα.

'Αξίζω τόσον χρήμα. Τοῦτο δὲν τό λογαριάζει ἀπλῶς, ἀλλὰ και τό εκατομίζει. Πρὸς τό θήραμά του ; ὄχι μόνον. Πρὸς τοὺς οἰκείους του ; ὄχι μόνον. Πρὸς τοὺς φίλους του ; ὄχι μόνον. Δι' αὐτό δὲν είπον εὐστόχως ὅτι τό ἐκστομίζει. Αὐτός δὲν κάμνει τοῦτο. 'Αλλὰ τί ; τό βροντοφωνεῖ· τό βροντοφωνεῖ πρὸς ὅλον τὸν κόσμον. Καί ὁ κωρὸς τὸν ἐνωρίζεται, και ὁ τυφλὸς τὸν μυρίζειται. Καί πῶς ἄλλως ; Δὲν εἶνε παῖξε γέλασε. 'Εδῶ εἶνε . . . προικοθήρας.

'Ο στρατάρχης Νεῦ δὲν θά είχε τόσην παρησίαν. 'Ο Καίσαρ δὲν θά είχε τόσην βαρύτητα. Σικελίαν ὁ 'Αφρικανὸς δὲν θά είχε τόσον ἄερα.

Αὐτοὶ δὲν διειτημήθησαν· ἐνῷ αὐτὸς διατιμᾶται.

Και διατί ὄχι ;

Τὸ γαιδοῦρι διατιμᾶται, ὅταν πωλῆται· και τό βῆδι επίσης· και ἕνας ἱπποπόταμος δὲν θά εἰδίδετο δωρεάν.

Νὰ μή διατιμηθῆ λειπὸν αὐτός ;

'Ο πλειστηριασμός έχει ἀρχίσει· ἀλλὰ δὲν θὰ τελειώσῃ εύκολα. 'Ενὸς ἀλόγου ζητεῖται ἡ ἀξία του. Καί νὰ μή κρατήσῃ ὁ προικοθήρας ὑψηλὰ τὴν ἰδικήν του ;

'Ἰδοὺ ἡ λογική τοῦ μεγαλητέρου μέρους τῶν συγχρόνων ὑποψηφίων γαμβρῶν. Οἱ μὲν ἐκ πλεονεξίας, οἱ δὲ ἐκ νοσηρᾶς φιλοτιμίας, ὅτι δὴθεν ἡ ἑνωτέρα ἀξία ἐξευτελιζεται ἀν δὲν ζητήσῃ και ἄνωτέραν τιμὴν, ἤτοι ἄνωτέραν προίκα, ἄλλοι πάλιν και ἐκ τῶν δύο, ἢ και ἐκ πολλῶν εἴτι ἄλλων ἐλατηρίων, ἀμιλλωμένων μεταξὺ των κατὰ τὴν εὐτέλειαν, τὸν γάμον συνδέουσι μὲ τὴν προίκα, και σχεδὸν τὸν γάμον ἐκμεταλλεύονται, διὰ νὰ κερδήσωσι προίκα, ὑπὲρ τῆς ὁποίας και πάλαι ἡ καρδία των, ἐνῷ διὰ τὴν κόρην, τὴν φέρουσαν αὐτήν, ἐπιφυλάσσουσιν, ὄχι σπανίως, μετὰ παντοίων νοσημάτων, και τὴν καθημερινὴν ὑβριν ψυχῆς, ἣτις δὲν εἰδίστασε νὰ ἀσεβήσῃ εἰς τό ἱερόν και ἅγιον και ἀγνὸν μυστήριον τοῦ γάμου.

Και τό ὅτι ἡ τάξις αὕτη τῶν προικοθηρῶν πληθύνεται ὁσημέραι και κορυφώνει τὴν πλεονεξίαν της και τὴν ἀναίσχυντίαν της, ἰδοὺ μία αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν περ' ἡμῶν ἐλαττώνονται οἱ γάμοι.

ΕΙΝΕ ΘΕΟΣ

Καθόμιον ὀλόμωναχὴν 'στὸ ἔρημ' ἀκρογιαλί,
Κι' ἀγνάντευα τὰ κύματα ποῦ ῥχόντουσαν μ' ὄρμη
'Στὸ βράχο και τὸν ἐσφιγγαν στήν ἄσπρη τους ἀγκάλη,
Μὲ πόθο τὸν φιλοῦσανε κ' ἐφεύγαν στὴ στιγμῆ.

'Πάνω ὁ γαλάζιος οὐρανὸς γλυκὰ φωτοβολοῦσε
Κ' ἐδάνειζε τὸ χρώμά του στὰ ὠμορφα νερά.
Τὸ ἀεράκι δροσερό, σιγά, σιγά φυσοῦσε,
Ανάδενε τὴ θάλασσα κ' ἐπαιζε μὲ χαρά.

Κ' ἐφούσκωναν τὰ κύματα, τῶνα μαζί μὲ τ' ἄλλο,
Στὸ περιγιάλι σπούσανε μὲ μέτρο και ρυθμό,
Σὲν ἄνθρωπος ποῦ φόρτωμα βαστᾶ βαρὺ, μεγάλο,
Και κάτω τὸ πετᾶ στὴ γῆ, και φεύγει μὲ θυμό.

Και τὰ ἔλεπα ποῦ ἔτρεχαν ἀφροστεφανωμένα,
Κ' ἐσπάζανε μὲ βρογγιτὸ στὰ πόδια μου ἐκεῖ·
Σὲν τὰ θεριὰ μουγγρίζανε ποῦ τρέχουν μανισμένα,
Και μὲ μεθοῦσ' ἡ ἄγρια ἐκείνη μουσικῆ.

Κ' εἶπα : Πῶς εἶνε δυνατὸν μονάχη της νὰ γείνη
'Ἡ θάλασσα ἡ ἀπέραντη μὲ τ' ὄρμηρὰ νερά,
Π' ἄλλοτε παίζει και γελᾶ μὲ νάζι, μὲ γαλήνη,
Κ' ἐξαφνα πάλι κύματα σηκώνει φοβερά

Ποῦ τρέχουνε ἀκράτητα και τὰ χαλίκια σπρώχνουν
Και τραγουδοῦν μαζί μ' αὐτὰ και τὰ γλυκοφιλοῦν,
Τὸ ἕνα τ' ἄλλο κυνηγᾶ, και παίζουν, και μαλλώνουν,
Τοὺς βράχους ἀγκαλιάζουνε και τοὺς κρυφομιλοῦν ;

Πῶς γίνεται ὁ οὐρανὸς ὁ διαμαντοσπαρμένος,
Τὸ φεγγαράκι τ' ἀργυρό, ἡ βόδινη αὐγή,
'Ο κίλιος ποῦ περίφανα χουσοστεφανωμένος
Δίνει ἐλπίδα και χαρά, δίνει ζωὴ στὴ γῆ.

Πῶς γίνεται μονάχα τους τὰ πάντα νὰ ἔχουν γίνη
Χωρὶς καμμιὰ διάταξι και θέλησι καμμιὰ !
Χωρὶς καμμία δύναμι, ποῦ νὰ τὰ διευθύνη ;
Μόνον νὰ τὸ σκεφθῆ κάνας θά ἦταν βλαστημιὰ !

'Ω ! ναί, ὑπάρχει μέγας νοῦς, μέγας Θεὸς ὑπάρχει
Ποῦ ἔκρησε τὸν οὐρανὸ, τὸ κύμα, τὰ βουνά,
Μέγας Θεὸς ποῦ βασιλεῖς 'σ ὅλον τὸν κόσμον ἔρχει
Κι' ὅπου μὲ χέρι σταθερὸ τὰ πάντα κυβερνᾶ.

Κρουσταλλία Δασκαλοπούλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΙΑΝΑΡΕΤΟΥ Χ. ΔΟΥΛΗΓΕΡΗ

ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΤΩ ΧΡΙΣΤΩ
ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝ ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟΝ ΑΓΑΘΟΝ

'Αγαπητοὶ ἀναγνώσταί,

Δικαίως ὁ ἄνθρωπος ὀνομάζεται περὰ τῶν φιλοσοφούντων μικρόκοσμος, διότι ἐν αὐτῷ ἐγκλείεται πλοῦτος ὀλόκληρος ποικίλων φυσικῶν αἰσθημάτων και πνευματικῶν ἱκανοτήτων και δυνάμεων, διὰ τῶν ὁποίων δημιουργοῦνται ὀλόκληροι κόσμοι προϊόντων πνευματικῶν τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν και τεχνῶν.

Εὐτυχῆς μὲν εἶνε ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις, ἀναγνωρίζων τὸν πνευματικὸν του πλοῦτον, καλλιιεργεῖ αὐτὸν καταλλήλως, δυστυχῆς δὲ και διὰ τὴν κοινωνίαν ὀλέθριος ἐκεῖνος, ὅστις τυφλότων παραγνωρίζει τὸν προορισμὸν και τὴν ἄξίαν τοῦ ἀνθρώπου και κατατάσσει αὐτὸν εἰς τὴν μοῖραν τῶν ἀλόγων ζῶων.

Λέγομεν δ' ὅτι πᾶς τοιοῦτος ἄνθρωπος εἶνε οὐ μόνον δι' ἑαυτὸν ἀλλὰ και διὰ τὴν κοινωνίαν και δι' ὀλόκληρον τὴν ἑθνηότητα ὀλέθριος, διότι ἡ διανοητικὴ στρέβλωσις δὲν ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ μεταβάλῃ τὴν φυσικὴν κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ μόνον νὰ τὴν διαστρέψῃ· διότι, ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ μεταβάλλωσι τὴν φύσιν αἱ πεπλανημένοι ἰδίαι, τότε οἱ μὴ παραδεχόμενοι πνευματικὰς δυνάμεις και ἱκανότητας ἐν τῷ ἀνθρώπῳ και κατατασσόμενοι ἐκουσίως εἰς τὴν τάξιν τῶν κτηνῶν θά ἔτρωγον, ὡς αὐτὰ τὴν κριθὴν και τὸν σάνον, και αὐτοὶ τὴν τροφήν αὐτῶν και θά ἐκοιμῶντο, και θά ἐκινεῦντο μόνον πρὸς βόσκησιν και οὐδένα θά ἔβλαπτον· ἀλλ' οὐδόλως συμβαίνει οὕτω, διότι καίτοι ἀμφοιστῶσι πᾶσαν ἀλήθειαν, ὅμως ὡσὲν μαινόμενοι και τυφλοὶ καλλιτέχναι κατὰ τρόπον οἰκτρὸν και ὀλέθριον δημιουργοῦσι διανοητικὰ ἐξαμβλώματα και πνευματικὰ θανατουργήματα, ὁμιλοῦσι π. χ. περὶ ἀληθείας και θέτουσι τὸ ψεῦδος εἰς τὴν θέσιν

και τὸ ὕψος αὐτῆς. Δὲν θέλουσι νὰ ἀκούωσι περὶ μελλούσης βασιλείας και δόξης, και ὅμως οὐδόλως ἠτυγχάζουσιν, ἀλλ' ἐπιζητοῦσι τὴν δόξαν ἐν τῷ παρόντι κόσμῳ, ἣτις εἶνε εἰκὼν τῆς μελλούσης αἰωνίου δόξης, ἀλλὰ και ταύτην δὲν ἐπιζητοῦσι διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἱκανότητος και τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ διὰ δυσβάτων ἀτραπῶν και ἀγρίων μίσων, διὰ τοῦ ψεύδους και τῶν ἐκλιπαρήσεων, τῶν δωροδοκιῶν και τῶν ποικίλων ἐπεμβάσεων και ἀνομιῶν, οὕτω δὲ κερδίζουσι πάντοτε ἀντὶ τιμῆς και δόξης μόνον τὰ σκώματα τῶν ἐχθρονοῦντων και τὰς ἀράς και τὰ ἀναθήματα πάντων τῶν ἀδικουμένων διὰ τῆς σκοπιᾶς και ἐπιθλαβεστάτης αὐτῶν πορείας.

'Εν γένει, ἀγαπητοὶ ἐναγνώσταί, ὁ ἄνθρωπος, και χωρὶς νὰ θῆλῃ, αἰετοτε διὰ τῆς δράσεως και τῶν διαφόρων ἐνεργειῶν αὐτοῦ, διαμαρτυρεῖται ἐναντίον τῆς ἀποκτηνώσεως τῶν ὀλιστικῶν θεωριῶν, εἰτέ ζητεῖ φυσικῶς ὀλοῦμενος ὑπεράνω τῆς ὕλης καὶ τι ἐγκλινόμενος, διυριᾶς και αἰώνιον, ἀλλὰ τοῦτο, ὡς προεἶπομεν, τὸν κάμνει δυστυχίστατον, ὅταν δὲν νοῆ νὰ κατευθύνῃ καταλλήλως τὰς προσπάθειάς του πρὸς εὐρεσιν τοῦ πραγματικῶς αἰωνίου ἀγροῦ, ἀλλὰ ζητεῖ τὸ πνεῦμα και τὸ αἰώνιον ἀγρόν ἐν τῇ καθημέρῳ ἀλλοιουμένη και φθειρομένη ὕλῃ.

Παράδειγμα μιᾶς τοιούτης διαστροφῆς και διαφθορᾶς τοῦ νοῦ και τῆς καρδίας τῶν ἰθίων ἀνθρώπων παρέχει εἰς ἡμᾶς ὁ ἐν τῇ Θ' Κυριακῇ τοῦ Λουκᾶ παραβολικὸς τοῦ Σωτῆρος λόγος.

'Ο Ἰησοῦς Χριστὸς θῆλων νὰ προφυλάξῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆν ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν ὕλην και τὴν πλεονεξίαν, τὴν ὁποίαν ἡ Γραφὴ ὀνομάζει εἰδωλολατρεία, «Φεύγετε, λέγει, τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία», ἐξεφώνησε πρὸς τοὺς ἀρρατὰς αὐτοῦ τὴν ἐπομένην κατ' ἔνοιαν παρβολήν.

'Ενὸς ἀνθρώπου πλουτοῦ λέγει ὅτι «εὐφρόνησεν ἡ χώρα» δηλαδὴ τὰ προϊόντα πάντων τῶν κτημάτων του ἐπολλαπλασιάθησαν καταπληκτικῶς· τώρα αὐτὸ τὸ συμβᾶν λογικῶς ἐξεταζόμενον δὲν εἶνε οὔτε καλὸν οὔτε κακόν, διότι πρόκειται περὶ ὕλικῆς δυνάμεως, τῆς ὁποίας τὸ καλὸν ἢ κα-

εις τον οίκον του, εις το να διαδοθή το πνεύμα της ζωής και της αναστάσεως εις τους συμπολίτας του και τους όμοιους του.

Μας κλέβουν τόσο κατοχασταί υπάλληλοι, και το δεχόμεθα· μας έμυζούν τόσο τοκογλύφοι, και το δεχόμεθα· μας άπορροφούν τόσα γυναίκα των καφε-σαντάν, και το δεχόμεθα· εις γαλλικούς και ιταλικούς θιάσους κενώνομεν την τσέπην μας, βυπαίνομεν τὰ ψθη μας, και το κάμνομεν χειροκραροτουήντες· εις την άποθήκην της κοιλιᾶς μας ρίχνομεν ένα περιδρομον, με τον όποιον, ως τροφήν, πεινώντα στόματα πολλά ήμποροῦσαν να εύρουں παργγορίαν· και μόνον, όταν πρόκειται ελάχιστον τι και μηδαμινόν να δώσωμεν δια την λειτουργίαν θρησκευτικῶν λαϊκῶν σχολῶν, χάριν του φωτισμοῦ, τῶν καθισμάτων, της καθαριότητος και του ένοικίου, διότι οι διδάσκοντες καταπονούν τον λάρυγγα και το στήθος των δωρεάν, εκ φόβου και εξ αγάπης Χριστοῦ, μόνον εκεί βουλώνομεν τὰ αὐτιά μας, ή ταχέως άποσυρόμεθα, κάποιαν πρόφασιν εύρίσκοντες, εἴῃ μία και μόνη εἶνε ή αίτία, τό ότι μᾶς άρέσει τό να εἴμεθα χαμαιπετεῖς και μᾶς κουράζει ή ελευθερα και γοργή πτήσις πρὸς τον οὐρανόν.

Τύφλωσις και παραφροσύνη χειροτέρα αδύνατον να σταθῇ.

Ν' άπογοητευθῶμεν δια τούτο;

Όχι!

Οί πιστοί στρατιῶται, οί φιλότιμοι αξιωματικοί μυριοπλασιάζουν τον ένθουσιασμόν, την αυταπάρνησιν, την άνδρείαν των, όταν ολιγόριθμοι μάχωνται. Καί των ολίγων ό ήρωισμός έκαμε θύματα άνδρείας, πρὸς τὰ όποια δεν θά επήρουν ολόκληροι σιήθων μαχητῶν φάλαγγες.

Άς πιστεύωμεν, άς ελπίζωμεν, άς αγαπῶμεν και άς εργαζόμεθα.

Ήμεῖς άς σπείρωμεν εκ του σπόρου του Θεοῦ. Καί αὐτός ήξέυρει ποτε θά φυτρώσῃ και θά αυξήσῃ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ή «Ανάπλασις» ζητεῖ εὐδόκιμον ιεροκήρυκα δια όμογενῆ πόλιν του έξωτερικοῦ. Μισθός ετήσιος δύο χιλιάδες χρυσῶν φράγκων με κατοικίαν και υπηρεσίαν δωρεάν.

— Άλλοτε ή α 'Ανάπλασις» ὕψωσε την φωνήν της ὑπέρ της ίδρύσεως 'Ακαδημαϊκοῦ ναοῦ, εν φ να συνεκλησιαζώνται οί φοιτηταί μετά των καθηγητῶν. Ο πόθος μας εκείνος πληροῦται εν τινι μέτρῳ δια της εὐσεβοῦς και αξιοπαινοῦ πρωτοβουλίας του νέου καθηγητοῦ της Θεολογικῆς Σχολῆς του Πανεπιστημίου κ. Γυναίου Μοσχάκη. Από της παρελθούσης δὲ Κυριακῆς οί φοιτηταί της Θεολογίας εκκλησιαζόνται εν τῷ ναῷ του Ἁγίου Γεωργίου (Κυρίτση), όπου ό εὐφραδῆς καθηγητής των θέλει άμιλεῖ ανά πᾶσαν Κυριακήν.

— Το Συμβούλιον του Έρυθροῦ Σταυροῦ άπεφάσισε να άποστείλῃ εις τό Τριανθάλ φάρμακα δια τους τραυματίας τον πολέμου, συμφώνως με την σύμβασιν της Γενεύης.

— Ο Λόρδος Κίτσανερ κατήγαγε λαμπράν νίκην εν Σουδάν. Κατά τό σχετικόν τηλεγράφημα από Σουδάν δύναται να κηρυχθῇ άνοικτόν,

— Ήν Λονδίνῳ μακρὰ συνεντεύξεις γίνονται μεταξύ του Αυτοκράτορος της Γερμανίας Γουλιέλμου, του ὑπουργοῦ αὐτοῦ επί των έξωτερικῶν κόμητος Μπόλφφ, του εν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ της Γερμανίας κόμητος Κάττσελδ, και του Ἁγγλοῦ επί του Ἁποικίων Ὑπουργοῦ κ. Τσαμπερλαίν.

— Ἐπειδὴ ή πρό μηνῶν διορισθεῖσα ὑπό του Ὑπουργείου της Παιδείας έπιτροπή δια τό ὑπόμνημα του καθηγητοῦ κ. Θεοδ. Παπαδημητρακοῦλου περί της έρασιμακῆς προφορᾶς δεν επελήφθη μέχρι σήμερα των καθηκόντων αὐτῆς, ό ὑπουργός κ. Εὐταξίας άπεφάσισε να προβῇ εις την σύστασιν δευτέρας έπιτροπῆς.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακήν έτελέσθη εν τῷ ναῷ του Ἁγίου Κωνσταντίνου δοξολογία ὑπέρ της Α. Μ. της Βασιλείσεως Ὀλγας, ήτις, ως γνωστόν, εδῶρησε 550,000 δραχ. πρὸς άποπεράτωσιν του νέου ναοῦ του εἰρημένου Ἁγίου.

— Η εν τῆα Ἐναπλάσει» δημοσιευθεῖσα έμβριθῆς μελίτη τῷ συνεργάτου ἡμῶν Ιεροκήρυκος κ. Πολυκάρπου Ι. Σουδινου α 'Η τροφή του σώματος και της ψυχῆς» μεταφράσθη εν τῇ βουλγαρικῇ έξαρχικῇ έφημερίδι Κων)πόλεως α Βικτῆ.

— Η συμπολιτεῖσις θά ὑποστηρίξῃ και πάλιν ως πρόεδρον της Βουλῆς τον κ. Τσαμαδόν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Θερωδὲς παρακαλοῦνται οί κατά τόπους κκ. Ἐνταποκριταί μας ὅπως σπεύσωσι να μᾶς εἰμβάσωσιν δσας συνδρομᾶς ἔχουσιν εἰσπράξει μέχρι τούδε και να φροντίσωσι να μᾶς κλείσωσι τοὺς λογαριασμούς των μέχρι τέλους του λήγοντος έτους. Ἐπίσης θερωδὲς παρακαλοῦνται οί κκ. Συνδρομηταί μας να μᾶς εἰμβάσωσι τό ταχύτερον τὰς ὀφειλομένας συνδρομᾶς των.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακή 21 Νοεμβρίου.

Ο Ἐπόστολος πρὸς Ἑβρα. Β' 14—22.

Τὸ εὐαγγέλιον Λουκ. ΙΓ' 16—21.

Κυριακή 28 Νοεμβρίου

Ο Ἐπόστολος πρὸς Ἑβρα. Δ' 1—8

Τὸ εὐαγγέλιον Λουκ. ΙΓ' 18—27

ΟΙ ΔΙΔΑΞΟΝΤΕΣ

ΒΙΣ ΤΑΣ ΛΑΪΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ ΤΗΣ 'ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Ἐν τῇ Α' εν Ἀθήναις παρὰ την Γ. Σύνοδον
Σ 1)2—Σ 1)2 μ. μ.

Σαββάτω 20 Νοεμβρίου Τίμ. Ἀναστασίου
Κυριακῇ 21 » Π. Δουληγέρης

Ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Α—Β μ. μ.
Κυριακῇ 21 Νοεμβρίου Τίμθιος Ἀναστασίου
Παρασκευῇ 19 Νοεμβρ. εν ταῖς φυλακαῖς Συγγροῦ Τίμθιος Ἀναστασίου.

Ἐν τῷ Ζαννεῖῳ Ὀρφανοτροφείῳ εν Πειραιῖ
Σ 7—Σ μ. μ.

Σαββάτω 20 Νοεμβρίου Ζήσιμος Τυπάλδης
Πέμπτῃ 25 Νοεμβρίου Τίμθ. Ἀναστασίου

ΓΡΑΦΕΙΑ 'ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ'

Ὅδοσ Φλέσα, αριθ. 25, πλησίον της Ἱερᾶς Συνόδου

Τυπογραφείον Ἀριστομένους Ζ. Διαλκισιά